

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΝΙΑΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ
ΤΟΥ 1837 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δημήτριος Π. Μαριόλης
Νομικός - Ιστορικός

.....

Τον Απρίλιο του 1837 οι Μανιάτες πρόγονοι μας, της ηρωικής γενιάς των αγωνιστών του '21, μέλη όλοι τους των δημοτικών συμβουλίων Αρεόπολης και Οιτύλου, έστειλαν μία ιστορική επιστολή προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδας, με αφορμή τον πρόσφατο τότε (1836) θάνατο του Επισκόπου Οιτύλου Ιωσήφ του Βουδικλάρη, ζητώντας την αντικατάστασή του με νέο Επίσκοπο.

Στην επιστολή αυτή οι Δημοτικοί Σύμβουλοι περήφανα έγραψαν για την Ελευθερία της Μάνης επί Τουρκοκρατίας και για τη συμβολή της Εκκλησίας και των Επισκόπων της στη διατήρηση της ανεξαρτησίας της.

Η επιστολή αυτή (βλ. σε ΓΑΚ - Αρχείο Εκκλησιαστικών Φ. 340) έχει ως εξής :

“Το Συμβούλιον του Δήμου Άρεως

Προς την Ιεράν Σύνοδον του Βασιλείου της Ελλάδος

27 Απριλίου 1837

Περί αντικαταστάσεως του αποβιώσαντος Επισκόπου Οιτύλου Ιωσήφ.

Η Πίστις και η Πατρίς, αγία και Ιερά Σύνοδος, υπήρξε το προπύργιον της Ελευθερίας της Μάνης.

Η πίστις αφενός παρεμπόδιζε τον Σπαρτιάτην από του να συμμιγνύεται με τα αλλογενή έθνη. Το πετρώδες και το άνυδρον και σκληρόν του τόπου παρεμπόδιζε τους κατακτητάς της Ελλάδος και ενίσχυε το φρόνημα του Μανιάτου. Και τοιουτοτρόπως δεν ηδυνήθη ο Δεσποτισμός να διαφθείρει το σμικρόν τούτο μέρος της Ελευθέρας Ελλάδος.

Όθεν και το μεν άσυλον του σκληρού τούτου τόπου οφείλομεν εις την φύσιν και καρτερίαν του Μανιάτου, την δε πίστιν οφείλομεν εις τον κλήρον μας, ει και αμαθή όντα, και κατ' εξαίρετον λόγον εις τους επισκόπους μας. Ο άγρυπνος οφθαλμός των επισκόπων μας, καίτοι εξ ημών όντων, μας διετήρησεν την πίστιν ανέπαφον και μας απέτρεπεν, όσον τον δυνατόν, από τας κακάς έξεις, όσαι έπονται εις την δυστυχίαν και αμάθειαν.

Πολλοί μας κατηγορούν, και ίσως έτι μας κατηγορούν δια τον αριθμόν των Αρχιερέων της πατρίδος μας κρίνοντας τον δυσανάλογον με την έκτασιν του τόπου και την πληθύν των κατοίκων. Αλλ' εις άλλους χριστιανούς δεν είναι περισπούδαστος η συχνή παρουσία του επισκόπου, εις ημάς είναι το μόνον επιθυμητόν και αναγκαίον.

Τούτο ηνάγκασε τους προύχοντας μας κατά τους παρελθόντας χρόνους ν' αποκαταστήσωσιν επισκόπους εις τας χηρεύουσας επισκοπάς, των οποίων η αποκατάστασις δυνάμεθα να είπωμεν ότι διέσωσε την Μάνην από τας επιδρομάς των Αράβων.

Είναι ικανός χρόνος, αφ' ου ο Επίσκοπός μας Ιωσήφ το ζην εξεπλήρωσε. Αγία και Ιερά Σύνοδος δεν αγνοούμεν το μέτρον, το οποίον έλαβε έκτοτε η Σ. Κυβέρνησις σύμφωνα μετά της υπερτάτης εκκλησιαστικής αρχής, του να σμικρύνει τον αριθμόν των επισκόπων εις τρόπον, ώστε να υπάρχει εις και μόνον Επίσκοπος εις κάθε Νομόν. Αλλά

το μέτρον τούτο δεν συνάδει με την ηθικήν κατάστασιν της μερικής μας πατρίδος. Ημείς έχομεν ανάγκην, αν όχι κατά πάσαν ημέραν τουλάχιστον κατά πάσα εβδομάδα να βλέπωμεν εν τω μέσω μας τον Επίσκοπόν μας προς τέλεσιν θρησκευτικών ή υπέρ των ψυχών τελετών.

Δια ταύτα ως τέκνα της Ανατολικής του Χριστού Εκκλησίας παρακαλούμεν την Ιεράν Σύνοδον να λάβη την τύχουσαν φροντίδα όσον ούπω περί αποκαταστάσεως Αρχιερέως εις την χηρεύουσα επαρχίαν μας. Ευέλπιδες όντες της δικαίας ταύτης αιτήσεώς μας και εις την πνευματικήν προστασίαν της Ιεράς ημών Συνόδου, μένομεν τέκνα εν Χριστώ ευπειθή.

Ο Πρόεδρος

Δημήτριος Πικουλάκης

Γιάννος Μιχαλάκος

Νικόλας Γιαλουράκος

Νικόλας Σιταράκος

Νιάρχος Μπετζάκος

Δημάκης Καλογεράκος

Επικυρούται η γνησιότης των άνωθεν εξ υπογραφών του δημοτικού Συμβουλίου.

Εν Άρει την 28 Απριλίου 1837,

Ο Δήμαρχος Άρεως Δ.Κ. Κουσουλάκος

Το Συμβούλιον του Δήμου Οιτύλου

Γεώργιος Αμουσουδέας

Μιχάλης Καραβοκυράκος

Ν. Σοφάκος

Ιωάννης Γλεντζάκος

Σπύρος Κριτζιλάκος

Νικόλαος Λάσκαρης

Επικυρούται η γνησιότητα των άνωθεν εξ υπογραφών του δημοτικού Συμβουλίου.

Εν Οιτύλω την 4 Μαΐου 1837,

Ο Δήμαρχος Οιτύλου Η. Δημητρακουλάκος

Ίσον τω πρωτοτύπω

Εν Αθήναις την 26 Φεβρουαρίου 1838

Ο Γραμματέύς της Ιεράς Συνόδου

Θ. Φαρμακίδης”